



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **M. Q. D.,**
bytem x

zastoupený advokátem Mgr. Liborem Hubáčkem,
sídlem Malé náměstí 73, 256 01 Benešov,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 11. 2019, č. j. 47019/19/5200-10423-709175, č. j. 47020/19/5200-10423-709175 a č. j. 47021/19/5200-10423-709175,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a shrnutí obsahu žalob

1. Žalobce se třemi samostatnými žalobami podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení tří v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“). Rozhodnutím ze dne 14. 11. 2019, č. j. 47019/19/5200-10423-709175 (dále jen „napadené rozhodnutí 1“) žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Finančního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) – dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013 ze dne 2. 7. 2018, č. j. 3520577/18/2105-50524-209167, jímž byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 650 966 Kč a uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 130 193 Kč, tak, že se žalobci doměřuje daň ve výši 255 603 Kč a stanoví penále ve výši 51 120 Kč. Rozhodnutím ze dne 14. 11. 2019, č. j. 47020/19/5200-10423-709175 (dále jen „napadené rozhodnutí 2“) žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj – dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2014 ze dne 2. 7. 2018, č. j. 3521481/18/2105-50524-209167, jímž byla žalobci doměřena daň ve výši 650 606 Kč a uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 130 121 Kč, tak, že se žalobci doměřuje daň ve výši 273 346 Kč a stanoví penále ve výši 54 669 Kč. Rozhodnutím ze dne 14. 11. 2019, č. j. 47021/19/5200-10423-709175 (dále jen „napadené rozhodnutí 3“), žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj – dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2015 ze dne 2. 7. 2018, č. j. 3521792/18/2105-50524-209167, jímž byla žalobci doměřena daň ve výši 648 448 Kč a uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 129 689 Kč, tak, že se žalobci doměřuje daň ve výši 272 088 Kč a stanoví penále ve výši 54 417 Kč.

2. Řízení o uvedených žalobách, jejichž argumentační obsah je shodný, byla usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2021, č. j. 55 Af 2/2020-37, spojena ke společnému projednání.
3. Žalobce v žalobách uvedl, že oba správní orgány dospěly na základě zjištěných skutečností k nesprávnému právnímu závěru, v důsledku čehož byl zkrácen na svých právech nezákonnými rozhodnutími správních orgánů obou stupňů, a proto se domáhá zrušení napadených rozhodnutí ze stejných důvodů jako dle odvolání.
4. Dále žalobce namítl, že řízení bylo zatíženo vadou, neboť dodatečné platební výměry nebyly doručeny jeho právnímu zástupci. Uvedl, že odvolání žalobce byla nejprve zamítnuta jako opožděná a odvolací řízení zastavena, k odvolání žalobce byla tato rozhodnutí zrušena, neboť dodatečné platební výměry nebyly doručovány jeho právnímu zástupci. Ačkoli o podaných odvoláních žalobce bylo následně rozhodnuto, dodatečné platební výměry nebyly právnímu zástupci doručeny.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobami nesouhlasil a navrhl je zamítnout. Ve vyjádřeních k žalobám předně poukázal na to, že námitky žalobce proti napadeným rozhodnutím, které byly uplatněny ve zcela obecné rovině s odkazem na důvody obsažené v odvolání, nepředstavují řádně vymezený žalobní bod, a soud by se jimi proto neměl věcně zabývat. K tomu odkázal na závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. 6 As 22/2004-42, a ze dne 18. 8. 2017, č. j. 5 As 275/2016-31. Žalovaný dále konstatoval, že na svých závěrech trvá a odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí. V napadených rozhodnutích se podrobně vypořádal s otázkou splnění podmínek pro stanovení daně podle pomůcek, včetně konstrukce daně podle pomůcek, kterou v odvolacím řízení revidoval, a to zejména v bodech 22 až 79 napadených rozhodnutí 1 a 2 a bodech 22 až 78 napadeného rozhodnutí 3. S odkazy na napadená rozhodnutí se vyjádřil k jednotlivým podmínkám pro stanovení daňové povinnosti za použití pomůcek, tedy nesplnění povinností žalobcem při dokazování, nemožnosti stanovení daně dokazováním

a spolehlivost stanovení daně za použití pomůcek. Setrval na závěru, že podmínky pro stanovení daně podle pomůcek byly splněny a daň byla za jejich použití stanovena dostatečně spolehlivě.

6. Pokud jde o namítané procesní pochybení, žalovaný připustil, že došlo k pochybení správce daně při doručování předmětného dodatečného platebního výměru. Nelze však přehlédnout, že proti dodatečným platebním výměrům žalobce brojil prostřednictvím svého zplnomocněného zástupce odvoláním, který tedy byl prokazatelně s dodatečnými platebními výměry seznámen, a o odvoláních bylo žalovaným rozhodnuto napadenými rozhodnutími. Dodatečné platební výměry je tak třeba považovat v materiálním smyslu za doručené. Žalobce nebyl zkrácen na svých procesních právech. Procení pochybení správce daně tedy nemělo vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Námitku žalobce proto žalovaný nepovažuje za důvodnou.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce na výzvu soudu nevyjádřil nesouhlas, a má se tedy za to, že s tím souhlasí (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Podstatný obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 8. 12. 2016 zahájil správce daně u žalobce daňovou kontrolu na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013, 2014 a 2015. Žalobce dne 22. 12. 2016 udělil plnou moc svému právnímu zástupci Mgr. Liboru Hubáčkoví, MBA, k zastupování „*v rámci správního řízení vedeného u Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Brandýs nad Labem – Stará Boleslav týkajícího se daňové kontroly prováděné uvedeným finančním úřadem.*“ Plná moc byla správci daně doručena dne 11. 1. 2017. Žalobce byl prostřednictvím právního zástupce seznámen s výsledkem kontrolního zjištění při ústním jednání dne 17. 5. 2018. Zpráva o daňové kontrole na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013 až 2015 č. j. 3463507/18/2105-60563-202335 byla projednána dne 21. 6. 2018. Správce daně následně vydal dne 2. 7. 2018 dodatečné platební výměry na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013, 2014 a 2015. Dodatečné platební výměry byly doručeny (pouze) žalobci na adresu x. Žalobce prostřednictvím právního zástupce podal dne 21. 8. 2018 proti dodatečným platebním výměrům odvolání. Správce daně rozhodl o podaných odvoláních dne 14. 9. 2018 tak, že je jako opožděná zamítl a odvolací řízení zastavil (rozhodnutí č. j. 420756/18/2105-50524-209167, č. j. 4211454/18/2105-50524-209167 a č. j. 4211630/18/2105-50524-209167). Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce (na základě plných mocí ze dne 11. 10. 2018) proti těmto rozhodnutím odvolání, v nichž namítl chybný postup správce daně při doručování dodatečných platebních výměrů. Správce daně rozhodnutími ze dne 11. 12. 2018 těmto odvoláním dle § 113 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) vyhověl a rozhodnutí ze dne 14. 9. 2018 zrušil (rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

č. j. 5044010/18/2105-50524-209167, č. j. 5045544/18/2105-50524-209167 a č. j. 5045628/18/2105-50524-209167). Dospěl k závěru, že plná moc doručená dne 11. 1. 2017 se vztahovala i na další úkony přesahující rámec daňové kontroly, a lhůta pro podání odvolání proti dodatečným platebním výměrům tedy byla zachována. Poté byla odvolání předložena k rozhodnutí žalovanému. Žalovaný shledal, že správce daně při stanovení daně podle pomůcek nerefletoval míru inflace za jednotlivá zdaňovací období a účetní výkazy srovnatelného subjektu, a proto revidoval konstrukci daně dle pomůcek, na jejímž základě dospěl k odlišné výši doměřené daně podle pomůcek. Žalovaný seznámil žalobce s odlišným právním názorem písemností č. j. 42227/19/5200-10423-709175, která byla doručena jeho právnímu zástupci dne 10. 10. 2019, a vyzval ho k uplatnění práva vyjádřit se k odlišnému právnímu názoru ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Na výzvu žalobce nereagoval. O odvoláních rozhodl žalovaný napadenými rozhodnutími, která byla doručena zástupci žalobce dne 15. 11. 2019.

Posouzení žaloby soudem

9. *Soud se ztotožňuje s žalovaným, že námitku nesprávného právního posouzení s toliko obecným odkazem na důvody odvolání nelze považovat za řádný žalobní bod.*
10. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se žalobním bodem rozumí uvedení skutkových a právních důvodů, pro něž považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
11. Z žalobních bodů tedy musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žalobce musí poukázat na konkrétní důvod nezákonnosti a tvrdit individualizované okolnosti, z nichž nezákonnost pramení.
12. Judikatura vymezila požadavky, které je třeba klást na formulaci žalobních bodů a při jejichž splnění lze považovat určité tvrzení žalobce za řádně uplatněný žalobní bod. Jak vysvětlil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, „[l]íčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, „smyslem a účelem toho, aby v žalobě byl uveden (alespoň jeden) žalobní bod, je především

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

vymezit obsah soudního přezkumu, tj. jaké skutkové a právní otázky má soud posuzovat z hlediska žalobcem tvrzené nezákonnosti správního rozhodnutí. [...] náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“

13. Smyslem uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Formulací žalobních bodů žalobce naplňuje koncentrační a dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví. V rámci zachování rovnosti účastníků (§ 36 odst. 1 věta první s. ř. s.) není správní soud povinen ani oprávněn za žalobce konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat, tedy z vlastní iniciativy nahrazovat projev vůle žalobce a sám vyhledávat vady napadeného správního aktu (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999, sp. zn. I. ÚS 164/97, a ze dne 19. 11. 1999, sp. zn. IV. ÚS 432/98). Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. Pokud by se k žalobě postrádající konkrétní skutkové a právní výtky mělo žalobci dostat podrobnějšího přezkumu, než pokud by žalobní body, a tedy rozsah přezkumu, řádně vymezil, vedlo by to k popření povinnosti žalobní body označit a porušení zásady rovnosti účastníků (viz citovaný rozsudek č. j. 4 As 3/2008-78).
14. Dle ustálené judikatury je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě. Vychází se z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Nelze jen obecně odkázat na odvolání (srov. obecně závěry v citovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. [2 Azs 92/2005-58](#), a dále např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22, ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 As 117/2011-223, ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 As 284/2018-38, či ze dne 10. 2. 2021, č. j. 10 Ads 393/2020-4). Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.), jenž v napadeném rozhodnutí již reagoval na obsah odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně; soud tedy zásadně není instancí, která by znovu a nezávisle na nadřízeném správním orgánu měla obsah odvolání přezkoumávat. Žalobní body tedy musí směřovat proti rozhodnutí žalovaného, neboť podstatou řízení je přezkum napadeného rozhodnutí. To odpovídá zásadě subsidiarity soudní kontroly veřejné správy vyjádřené v § 5 s. ř. s.
15. Žalobní bod lze uplatnit i přesným nezaměnitelným odkazem na konkrétní argumentaci uplatněnou před správními orgány, pakliže nevyžaduje pro účely řízení o žalobě žádné další konkretizace, modifikace či upřesnění reflektující skutečnost, že žalobou se napadá rozhodnutí správního orgánu, které se s touto argumentací vypořádalo či mělo vypořádat. Za těchto podmínek lze odkaz na konkrétní individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci považovat za součást žaloby, aniž by bylo nutné odkazovanou pasáž zahrnout do textu žaloby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005-79). Takto ovšem žalobce v posuzovaných žalobách nepostupoval. Žalobce v daném případě neoznačil, na kterou konkrétní část argumentace uvedené v odvolání odkazuje, nýbrž pouze zcela obecně odkázal na důvody odvolání, tedy

na jeho kompletní odůvodnění obsažené na třech stranách textu, v němž uplatnil množství dílčích výtek týkajících se vyhledávací činnosti správce daně a daňové kontroly, resp. závěrů správce daně na jejich základě učiněných, a stanovení daně dle pomůcek, kdy v tomto směru zejména namítl, že daň dle pomůcek nebyla spolehlivě stanovena. Takový odkaz nesměřuje k určité, jednoznačně individualizované a nezaměnitelné argumentaci, neboť jím žalobce po soudu *de facto* žádá, aby znovu posoudil jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům jako celek. Tento přístup k formulaci žalobních bodů ovšem zcela ignoruje zásadu, že soudní řízení není pouhým pokračováním řízení správního (daňového). S odvoláními žalobce se podrobně vypořádal žalovaný v napadených rozhodnutích (srov. odůvodnění splnění podmínek pro stanovení daně podle pomůcek v bodech 22 až 79 napadených rozhodnutí 1 a 2, resp. bodech 22 až 78 napadeného rozhodnutí 3, a vypořádání jednotlivých odvolacích námitek žalobce v bodech 80 až 106 napadeného rozhodnutí 1 a 2, resp. bodech 79 až 105 napadeného rozhodnutí 3). Žaloba přitom napadá rozhodnutí žalovaného, nikoli dodatečné platební výměry správce daně jako správního orgánu I. stupně. Bylo proto na žalobci, který byl při podání žaloby zastoupen právním zástupcem, aby v žalobě konkrétně vysvětlil, v čem považuje právní posouzení žalovaného a na základě jakých zjištěných skutečností za nezákonné. To platí tím spíše v situaci, kdy žalovaný v napadených rozhodnutích dospěl zčásti k odlišnému právnímu názoru, pokud jde o konstrukci výnosů a nákladů dle pomůcek, což vedlo k podstatnému snížení dodatečně doměřené daně oproti dodatečným platebním výměrům. Soud nemůže akceptovat přístup žalobce, který namísto řádné a dostatečně konkrétní formulace žalobních bodů pouze obecně odkázal na obsah odvolání, neboť tím by byl popřen požadavek na vymezení žalobních bodů ve lhůtě pro podání žaloby a v něm se promítající zásady správního soudnictví (zásada subsidiarity soudního přezkumu a zásada dispoziční a koncentrační). Soud tedy shrnuje, že zcela obecnou námitku, že správní orgány dospěly na základě zjištěných skutečností k nesprávnému právnímu závěru, doplněnou o toliko obecný odkaz na odvolací důvody, nelze považovat za řádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto se jí věcně nezabýval.

16. Soud dodává, že nebyl povinen žalobce vyzvat k upřesnění výše uvedené námítky, neboť žaloba jeden řádně formulovaný žalobní bod obsahovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 Afs 17/2016-43). Nadto soud neměl žádný časový prostor pro to, aby k doplnění (upřesnění) žalob vyzval, neboť byly podány poslední den lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve večerních hodinách (srov. § 71 odst. 2 s. ř. s.).
17. Žalobce v žalobě řádně vymezil žalobní bod, ve kterém namítl, že dodatečné platební výměry nebyly doručeny jeho právnímu zástupci.
18. Podle § 41 odst. 1 daňového řádu má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
19. Soud souhlasí s tím, že z plné moci bylo možné dovodit, že se měla vztahovat na doměřovací řízení související s daňovou kontrolou a nebyla omezena trváním daňové kontroly, přičemž v případě pochybností o rozsahu oprávnění zástupce bylo případně na správci daně, aby vyzval k jejímu upřesnění (§ 28 odst. 2 daňového řádu). Měl-li žalobce v doměřovacích řízeních zástupce, měly být dodatečné platební výměry doručovány tomuto zástupci. Nestalo-li se tak, postupoval správce daně v rozporu s § 41 odst. 1 daňového řádu, čímž pochybil, což ostatně připouští též žalovaný. Soud se však ztotožnil s žalovaným, že

nešlo o podstatnou vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Toto pochybení totiž žalobce nezkrátilo na jeho právech. Žalobce přes nesprávné doručení podal prostřednictvím svého zmocněnce proti dodatečným platebním výměrům odvolání, která byla žalovaným meritorně přezkoumána a bylo o nich napadenými rozhodnutími věcně rozhodnuto (vada spočívající v prvotním zamítnutí odvolání pro opožděnost byla v řízení před daňovými orgány napravena). Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 7 A 125/2001-39, 509/2005 Sb. NSS, „*Nejvyšší správní soud při posouzení intenzity vady spočívající v nesprávném doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně musí nutně brát v úvahu míru, v jaké byl žalobce v důsledku takového pochybení zkrácen na svém procesním právu brojit proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a musí tedy posoudit skutečnost, zda fakticky bylo takto porušeno žalobcovo zákonem zaručené právo na trvání odvolací lhůty podle § 54 odst. 2 správního řádu, a v kontextu s těmito zjištěními musí posuzovat skutečné důsledky, které byly žalobci v příčinné souvislosti s takovým nesprávným doručením rozhodnutí způsobeny. Soud se přitom při hodnocení této otázky plně ztotožňuje s právním názorem, jenž vyjádřil již prvorepublikový Nejvyšší správní soud například v rozhodnutí ze dne 27. 1. 1939, č. 1069/36-3, a vychází tu z premisy, podle níž v tom, že správní orgán nedoručil své rozhodnutí plnou mocí vykázanému právnímu zástupci strany, nýbrž toliko straně samé, nelze ještě spatřovat podstatnou vadu řízení, jestliže o takové doručení nebylo ani stranou ani jejím právním zástupcem žádáno, a bylo-li přesto právním zástupcem strany odvolání podáno včas. Naproti tomu za podstatnou vadu řízení je třeba považovat nesprávný způsob oznámení rozhodnutí správního orgánu, jímž byla účastníku řízení znemožněna další obrana, již by tomuto účastníku jinak právní předpisy umožňovaly. I toto východisko Nejvyššího správního soudu nalézá svoji oporu již v prvorepublikové judikatuře: k obdobnému závěru dospěl totiž Nejvyšší správní soud například již v rozhodnutí ze dne 25. 6. 1923, č. 6793.*“ Tyto závěry lze přiměřeně aplikovat v projednávané věci. K obdobným závěrům dospěl též Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2015, č. j. 1 Afs 164/2014-75, či Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 27. 9. 2017, č. j. 30 A 149/2015-55. Ačkoli správce daně nedoručil dodatečné platební výměry právnímu zástupci žalobce, nýbrž toliko žalobci, nešlo v posuzovaných věcech o podstatnou vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí, neboť žalobce prostřednictvím zmocněnce podal odvolání, v nichž uplatnil věcné námitky proti dodatečným platebním výměrům, z čehož je patrné, že zmocněnec žalobce byl s jejich obsahem seznámen (a byla tedy naplněna materiální funkce doručení), přičemž o odvoláních bylo věcně rozhodnuto. Nelze též přehlédnout, že žalobce v odvoláních a ani následně v žalobě žádné zkrácení na procesních právech v důsledku chyby při doručení dodatečných platebních výměrů nenamítl. Žalobce měl nadto možnost doplnit argumentaci prostřednictvím svého zmocněnce i v odvolacím řízení. Vzhledem k tomu, že nesprávné doručení žalobci nezpůsobilo negativní důsledky, neshledal soud námitku žalobce důvodnou.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

20. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní bod důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byly žaloby zamítnuty jako nedůvodné (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu